

**Raskompendium för
DANDIE DINMONT TERRIER**
Framtaget till Svenska Terrierklubbens
exteriördomarkonferens 2017

RASKOMPENDIUM FÖR DANDIE DINMONT TERRIER ©

Sammanställt av Mats Lindborg, Lili Lagerqvist och Jonas Wiborg.
Detta kompendium tillhör Svenska Terrierklubben och får, utan tillstånd, förutom av Svenska Terrierklubben endast användas av Svenska Kennelklubben.
Alla fotografier är publicerade med tillstånd från respektive fotograf.

Utdrag ur RAS-Exteriör (Fastställt 2014).

EXTERIÖR

Dandie dinmont terriern intar med sitt speciella yttre en särställning i terriergruppen. Vikten är ca 8–11 kg. Huvudet, som är täckt med vacker silkeslen päls, är mycket typiskt för rasen. Ögonen är stora, kloka och har ett intelligent uttryck. Den långa kroppen är lågställd och vasslelik med korta kraftiga ben. Pälsen är dubbel, bestående av mjuk underull och hårdare täckhår som inte är strävt men ger en fräsigt känsla vid beröring. Pälsfärgen är peppar eller senapsfärgad.

Om rasen ändrat sin exteriör under de 30 år som behandlas är det nog framförallt huvudena som har blivit bättre, mer rastypiska. Markerat stop, nosparti med korrekta proportioner och lågt ansatta öron är några av rasens kännetecken.

Standarden säger att vikten inte får överstiga 11 kg och idag finner vi inte så många tungviktare som för ca 10 år sedan eller mer. Det är positivt att man har lyckats med att få ner storleken till den önskvärda. Idag visar vi våra hundar betydligt mer "stylade" på utställning än tidigare. Man kan konstatera att den exteriöra kvaliteten tyvärr inte höjts men däremot har en större allmän sundhet kunnat konstateras.

Mål:

Att värna om storleken enligt rasstandard. Att bibehålla rasens goda exteriör och sundhet.

Strategi:

Att avla på individer som följer rasstandard, dock med hänsyn till de hälsoaspekter som nämns i RAS.

Noteringar:

FCI-nummer 168

Originalstandard 1987-06-24

FCI-Standard 1997-01-12; engelska

SKKs Standardkommitté 1998-11-10

Standard för dandie dinmont terrier

Ursprungsland/Hemland:

Storbritannien

Användningsområde:

Ursprungligen jaktterrier, numera sällskapshund.

FCI-Klassifikation:

Grupp 3, sektion 2.

Bakgrund/ändamål:

Dandie dinmont terrier har som rastyp varit konstant sedan slutet av 1600-talet.

Den har fått sitt namn efter Dandie Dinmont, en av personerna i Sir Walter Scott's roman Guy Mannering. Förebild för hundbeskrivningen i romanen var små strävvhåriga jaktterrier som sedan länge funnits i Cheviotbergen.

Sedan boken kommit ut och blivit en dåtida bestseller blev också dandie dinmont terriern synnerligen populär och efterfrågad och allehanda liknande hundar såldes för att vara dandie dinmont terrier. Detta intresse utarmade rasen, men efter en tid ebbade entusiasmen ut och populariteten sjönk.

Några kvarvarande uppfödare kunde emellertid återföra rasen till den ursprungliga typen av utpräglad jaktterrier.

Dandie dinmont terrier intar med sitt speciella yttre en särställning i terriergruppen.

Helhetsintryck:

Huvudet är mycket typiskt för rasen. Det skall vara täckt med vacker, silkeslen päls.

Ögonen skall vara stora, kloka och intelligenta. Den långa kroppen skall vara lågställd och vesslelik med korta, kraftiga ben. Pälsen skall stå emot väder och vind.

Uppförande/karaktär:

Dandie dinmont terrier skall vara en sportig, arbetsduglig terrier.

Den skall vara självständig, mycket intelligent, beslutsam, envis, känslig, tillgiven och värdig.

Kommentarer:

Den utmärkta standarden skrevs för första gången 1876 på initiativ av den då årgamla rasklubben.

Revideringen som gjorts i nutid mellan den gamla och nya standarden är mest språklig, dock inte vad gäller storlek och vikt.

Vid nyöversättning till svenska adderades stycket bakgrund/ändamål till den gamla texten.

Den är ett utmärkt formulerat textstycke.

Dandie dinmont terrier är den äldsta existerande terriervarianten, förmodligen också den som hållit sig mest oförändrad.

Rasen är synnerligen väl dokumenterad i skrift och bild under historiens gång. Dandie dinmont terrier uppkom inte av en slump - bakom detaljer i rasens utseende finns en praktisk förklaring. Den första standarden var i högsta grad en beskrivning av en arbetande hund.

Idag har vi ingen rätt att förändra detta levande kulturarv.

Kommentarer:

En av rasens imponerande egenskaper är att den är lugn och sansad i hemmet för att ute i markerna helt byta skepnad till att med mod och skärpa ta sig an vilt. En dandie dinmont terrier skall i alla situationer visa mod och öppenhet. Det är därför ett gravt fel om en dandie dinmont terrier är feg eller visar rädsla. Däremot kan dandie dinmont terriern vid utställning visa tecken på uttråkning. Detta beteende hänger samman med rasens intelligens och medfödda värdighet, inte att förväxla med feghet och rädsla.

Tik av utmärkt typ.

Hane av utmärkt typ.

Huvud

Huvudet skall vara kraftigt utvecklat, stort men i proportion till hundens storlek. Muskulaturen skall vara utomordentligt väl utvecklad, speciellt när det gäller käkarna.

Skallparti:

Skallen skall vara bred och avsmalna mot ögonen. Avståndet från inre ögonvrån till skallens baksida skall vara ungefär lika med avståndet mellan öronen. Pannan skall vara väl välvd. Huvudet skall vara täckt av mycket mjukt, silkeslent hår och alltså inte enbart bestå av en tofs på hjässan.

Nostryffel:

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti:

Nospartiet skall vara i proportion till skallen som 3:5. På nosryggen finns en trekantig bar fläck, ca 2,5 cm bred, som pekar bakåt från nostryffeln mot ögonen.

Käkar/tänder:

Komplett, perfekt och regelbundet saxbett med starka käkar och jämnt ansatta tänder. Alla avvikelser är högst oönskade. Tänderna skall vara starka. Speciellt hörntänderna, som skall vara ovanligt stora för en så liten hund. Hörntänderna skall passa väl mot varandra för att ge största möjliga grepp och styrka. Munnens slemhinnor skall vara svarta eller mörkt färgade.

Kinder:

Kinderna skall gradvis avta mot det djupa och kraftiga nospartiet.

Kommentarer:

Huvudet får inte bli för kraftigt eller tungt i förhållande till kroppen så att hundens helhet blir i obalans.

Kommentarer:

Proportionerna mellan skallens bredd och längd är viktiga. Topknoten skall vara silkeslen och får aldrig ge en känsla av vadd.

Kommentarer:

Nospegeln skall vara förhållandevis stor. S.k. vinternäsa kan förekomma men är inte önskvärd.

Kommentarer:

Nospartiet skall var helt igenom brett och väl utfyllt under ögonen. Det skall ha breda starka käkar med en kraftig muskulatur. Något längre nosparti är inget fel så länge kraft och styrka finns. Ett smalt och snipigt nosparti med tunna käkar är inte förenligt med rasens ursprungsändamål.

Kommentarer:

Om någon tand sitter lite snett kan det inte anses som någon större avvikelse då den individen fortfarande obegränsat klarar sina arbetsuppgifter.

Överst till vänster: Senapsfärgad med korrekta ögon.

Överst till höger: Pepparfärgad med korrekta ögon.

Till vänster: Ljusa ögon.

*Vackert huvud och uttryck.
Mörka, välformade ögon.
Väl ansatta öron och en stor,
välpigmenterad nos.*

Ögon:

Ögonen skall vara mättat mörkt hasselnötsbruna. De skall vara brett och lågt ansatta, stora, klara, rundade och fylliga men inte utstående.

Öron:

Öronen skall vara ansatta långt bak på skallen, sitta brett isär, vara lågt ansatta och hänga tätt intill kinderna med endast en obetydlig resning vid basen. De skall vara breda vid basen och avsmalna nästan till en spets. Främre delen av örat skall hänga nästan lodrätt ner från fästet till spetsen.

Örats brosk och hud skall vara mycket tunn.

Längden på örat skall vara från drygt 7 cm till 10 cm.

Pälsen på öronen skall harmoniera med pälsfärgen.

Hos pepparfärgade hundar skall de vara täckta med mjukt, rakt, mörkt - i en del fall nästan svart hår. Hos senapsfärgade hundar skall öronhåret vara senapsfärgat i en mörkare nyans än kroppspälsen, men inte svart.

Hos båda färgställningarna skall finnas tunna behäng av ljust hår som börjar ungefär 5 cm ovanför öronspetsen och har nästan samma färg och struktur som huvudhåret. Behängen ger öronen ett tydligt spetsigt utseende. Den längre öronpälsen utvecklas ibland inte före två års åldern.

Hals:

Halsen skall vara mycket muskulös, välutvecklad och stark.

Den skall vara tydligt kraftfull och väl ansatt i skulderpartiet.

Noteringar:**Kommentarer:**

Ögonens färg är viktig eftersom alltför ljusa eller svarta ger felaktigt intryck. Ögonens placering är också av största vikt. Jämfört med andra terrier har dandie dinmont terrier stora ögon, men storleken får inte gå till överdrift. Mycket viktigt är även att ögonöppningarna är runda och inte tenderar bli mandelformade.

Kommentarer:

Detta stycke är väl detaljerat och lämnar lite utrymme för kommentarer mer än att det är mycket viktigt för uttrycket att öronen sitter rätt, dvs lågt och långt tillbaka på huvudet.

Kommentarer:

Halslängden måste balanseras till hundens storlek. En väl utvecklad hals och nacke är en värdefull kvalitet hos en arbetande terrier, den ger rörlighet och styrka. Detta behövs för att kunna bära ett byte.

Kropp

Kroppen skall vara lång, stark och smidig.

Rygg:

Ryggen skall vara muskulös och ganska låg vid skulderpartiet.

Överlinje:

Överlinjens kurvor kommer av en sänkning över skulderpartiet och en välvning över ländpartiet med en mycker svag, gradvis sluttning från ländens högsta punkt till svansroten.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara välutvecklad och väl nedsänkt mellan frambenen. Revbenen skall vara väl välvda och rundade.

Kommentarer:

Dandie dinmont terrierns linjer skall vara mjuka och vackra. En dandie dinmont terrier får varken vara för kort eller för lång eftersom den därigenom förlorar sin styrka och spänst. Kroppen får inte vara tung eller klumpig.

Kommentarer:

Välvningen, som skall vara över länden, behöver inte vara mer än uttalad. En lätt välvd rygg är en stark rygg. Överdriven välvning, s.k. "karp", är fel.

Kommentarer:

Rundade revben är inte synonymt med rund bröstkorg. En hund med rund bröstkorg förlorar i smidighet och uthållighet.

Korrekt rygglinje.

Svans:

Svansen skall vara ganska kort, ungefär 20-25 cm lång. Den skall vara ganska tjock vid roten och vara fortsatt grov till ca 10 cm längd och därefter avsmal-
na till en spets. Den får på inget sätt vara vriden eller
ringlad utan skall bäras uppåtsvängd som en sabel
med svanspetsen lodrät ovanför svansroten, när
hunden är upphetsad. Svansen får varken vara för
högt eller för lågt ansatt. När hunden inte är uppli-
vad bärs svansen glatt något ovanför rygglinjen.

Kommentarer:

*En svans som står rakt upp av anatomiska orsaker är
det vanligaste felet. Svansen skall vara en förläng-
ning av rygglinjen.*

Välburen svans

Noteringar:

Extremiteter

Framställ:

Frambenen skall vara korta med synnerligen väl utvecklade muskler och benstomme. De skall sitta väl isär med bröstkorgen väl nedsänkt mellan dem. Krokiga framben är högst oönskade.

Skulderblad:

Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda men inte tunga.

Underarm:

Underarmarna skall följa bröstkorgens linje.

Framtassar:

Framtassarna skall vara framåt- eller svagt utåtriktade i stående. Tassarna skall vara rundade med tjocka trampdynor. Klorna skall vara mörka men varierar beroende på kroppens pälsfärg. Platta eller öppna tassar är absolut inte önskvärt.

Bakställ:

Bakbenen skall vara något längre än frambenen. De skall vara tämligen brett ställda men inte särade på ett onaturligt sätt.

Lår:

Låren skall vara välutvecklade.

Knäled:

Knälederna skall vara vinklade.

Has:

Hasorna skall vara låga, om sporrar förekommer avlägsnas de vanligen.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Baktassar:

Baktassarna skall vara något mindre än framtassarna.

Rörelser:

Rörelserna skall vara kraftfulla med direkt påskjut från bakstället vilket ger flytande, fria och lätta rörelser med lång räckvidd i framstället.

Stela, stylviga, skuttande eller vevande rörelser är absolut inte önskvärt.

Kommentarer:

P.g.a. kondrodystrofi, dvs. dvärgväxt, är det svårt att få helt raka framben, vilket inte heller rasstandarden trycker på.

Kommentarer:

En dandie dinmont terrier får inte bära extra tyngd över skuldrorna eftersom tunga skuldror hämmar flexibiliteten.

Något utåtvridna framtassar får inte förväxlas med krökta framben.

Kommentarer:

Bredden över baken bör inte överstiga frontens bredd.

De något längre bakbenen innebär inte att hunden är högre bak.

Kommentarer:

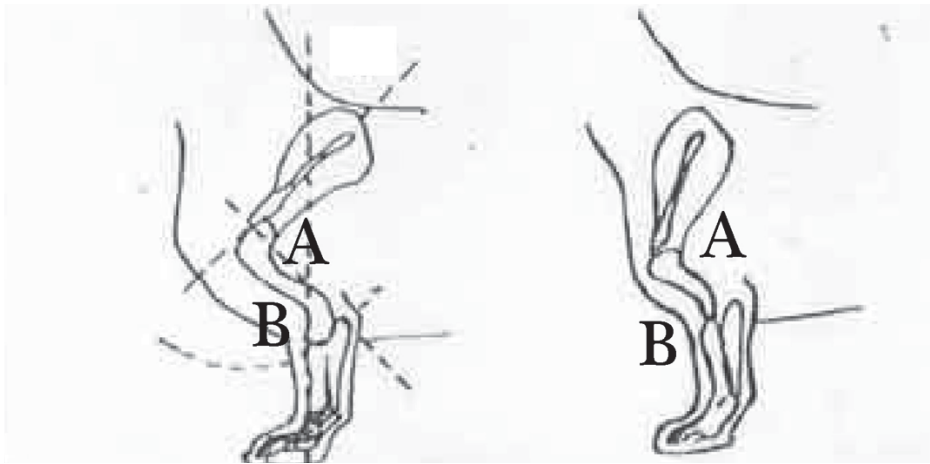
Förekommande fel är dåligt vinklade knäleder.

Kommentarer:

Höga hasor är också förekommande fel.

Kommentarer:

När man ser en dandie dinmont terrier från sidan så skall steget vara långt, lågt och ekonomiskt.

*Framben hos kondrodystrof hund.
Hos dandie dinmont terrier bör vinkel A vara 110 - 120 grader.
Vinkel B bör vara 90 grader.
Högra benet har för öppen vinkel = dåligt förbröst.*

Dandie i rörelse.

Päls

Pälsen är ett mycket viktigt kännemärke för rasen.

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara dubbel, bestående av mjuk, lintrådig underull och hårdare täckhår som inte är strävt men ger en frasig känsla vid beröring.

Pälsen skall inte dela sig efter ryggen utan ligga i smala "som penslade" stråk vilka bildas av att det hårdare täckhåret kommer upp genom den mjukare underullen.

Frambenen skall ha ca 5 cm långa behäng.

Ovansidan av svansen skall vara täckt av sträv päls.

På undersidan är den inte lika sträv och bildar en vacker fana av mjukare hår.

Färg:

Peppar- eller senapsfärgad.

Pepparfärgad: Färgen varierar från mörkt blåsvart till ljusst silvergrått, nyanserna däremellan är att fördra. Kroppsfärgen skall nå väl ned över skuldror och höfter och gradvis blandas med färgen på benen och tassarna, vilka kan variera beroende på pälsfärgen på kroppen, från djupt roströd tan till blekt fawn. Ymnigt silvervitt hjässhår.

Senapsfärgad: Färgen varierar från rostrött till blekt fawn.

Ymnigt gräddvitt hjässhår.

Ben och tassar skall ha en mörkare nyans än hjässhåret.

För båda färgvarianterna gäller att frambenens behäng är ljusare än pälsen på benens framsidor.

Något vitt på bröstet och vita klor är tillåtet.

Vita tassar är inte önskvärt.

Håret på svansens undersida skall vara ljusare än ovansidans. Färgen på svansens ovansida skall vara mörkare än kroppspälsen.

Storlek/vikt

Vikt:

8-11 kg för hundar i god arbetscondition. Den lägre vikten föredras.

Kommentarer:

Pälskvalité och längd beskrivs väl i standardens text. Mjuka pälsar utan frasighet, underull som växer med täckhåret, vaddigt huvud- och behår är fel. En jagande terrier måste ha en bra ytterrock och en dandiepäls av rätta sorten skall torka fort efter regnväder.

Kommentarer:

Rasen skall ha färg och inte vara närmast vit. Svarta strån hos unga senapsfärgade hundar förekommer men försvinner på den vuxna hunden. Pepparfärgade hundar med närmast rostbrun tanfärg på ben och tassar är ovanligt men inte fel.

Kommentarer:

Storleken varierar, men Dandien är en grythund vilket ger klara riktlinjer att den inte får vara för stor. Citat från engelska Dandie Dinmont Terrier Clubs kommentarer till storlek och vikt: "Judges - please note - the standard states lower weights preferred. Dogs over 24 lbs (11 kg) should be highly penalised in competition."

Pepparfärgad

Senapsfärgad

Utmärkt senapsfärg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

Aggressiv eller extremt skygg

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhunden måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Noteringar:

NU GÅR JAG.

**HOPPAS ATT NI NU ÄR PÅ DET KLARA MED HUR EN
DANDIE DINMONT SKA SE UT !**

